

XXXIII

Πώλησις τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1742. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων $0,141 \times 0,098$.

1742, Σεπτεμβρίου 29.

|² Ὁμολογῶ δὲ Παναγιώτης δὲ Τρουπάκης |³ πὼς πουλῶ τοῦ Γιαννάκη τοῦ Κατζη⁴ράκη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ μερι⁵κό μου εἰς τὸν Ἅγιον Πάντες καὶ μὲ |⁶ μία κολενίτζα γιὰ γρόσι⁷α δύο, λέγω δύο. Παναγητῆς τρου⁸πακῆς εγραψα καὶ επουλησα.

XXXIV

Πώλησις τῆς 12 Φεβρουαρίου 1749. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Ολόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ γραφέως. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων $0,150 \times 0,103$.

1749 Φλεβαρίου 12.

|² † Ὁμολογῶ ἐγὼ ἡ Κανέλλα ἡ Χειλε³πίζα μὲ τὰ παιδία μου, πὼς πουλῶ τὸ |⁴ αὐλάκι μου πλησίο στῷ Σερβέω τὸν |⁵ κῆπο εἰς τὸ σύνουρο τῆς κο⁶ντα· τὸ πουλῶ |⁶ τῆς Νικολάκαινας τῆς Κατζηρόνυφης |⁷ γιὰ παράδεις δέκα, πουλησία καθο⁸λική εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπατα καὶ |⁹ ὅποιος εὑρεθῇ νὰ τὴν ἀ¹⁰τι¹¹ποκρένωμαι ἐγὼ Νικολάκαινα καὶ |¹¹ εἰσὲ αὐτὸ δέωσα τὴ δύολογία |¹² εἰς χεῖρας του.

|¹³ προτοσηγγελος Τζουτζουλακῆς με |¹⁴ εβαλανε τα δηα μερη εγραψα.

XXXV

Διαθήκη τοῦ ἔτους 1750. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων $0,296 \times 0,236$.

Θ(εὸς). 175⁹0.

|² † Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Ἅγιον Πνέματος, τῆς Κυρίας |³ τῆς Θεοτόκου, τοῦ τιμίου ἐδόξου Προφήτου Προδόμου καὶ Βαφ¹⁰τοῦ Ιωά¹¹ννου καὶ τῶν Ἅγιων Πά¹²των. Θυμοῦμαι τὸ θάρατον καὶ κάμιρο τὴ διαταγή |⁵ μου νὰ μὴν ἔ¹³ρητη αἰφνίδιος θάρατος καὶ πάρῃ την ἐλενή μου ψυ¹⁴χή· καὶ ἀφίνω τὰ ροῦχα μου τοῦ νίον μου τοῦ Γιάννη, κινητὰ καὶ ἀκί¹⁵ητα καὶ τὰ φηλυκὰ τὰ ἔχω ξεπροικισμένα. Εὐχή καὶ |⁸ εὐλογία εἰς ὅλη τὴ Χώρα, μεγάλοι καὶ μικροὶ νὰ ἔχουνε τὴ εὐχή |⁹ μου καὶ δλος δ κόσμος νὰ μὲ συχωροῦ καὶ θεὸς συχωρέσῃ τους |¹⁰ καὶ θέλα τοῦ μπά¹⁶ρα μου τοῦ Ταβούλη ἀσπρα δύο, μολογίες, μία |¹¹ δική μου καὶ ἄλλη τοῦ μπάρα μου, κάμιρα οἵ δύο γρόσια δέκα τέσ¹⁷σερα καὶ δέωσα τὸ λιτοβιθεῖο μου ἀπὸ τὰ τέσσερα ἔνα γιὰ |¹⁸ ἀσπρα γρόσι¹⁹α δέκα καὶ τέσσερα τοῦ τὰ δέωσα, ὅπου

| τὰ | ξέρει καὶ δὲ Σιράτή^(s)¹¹ γης· καὶ ἀφίσινω τους εὐχή, εὐλογία· καὶ ὁ ποιος ἀντι-
τείνει *εἰς* τὴ δευτέρα παρον¹⁵ σίαν τὰ κριθοῦμε εἰς τὴ μέλλουσα κρίσιν· καὶ πῆρα
ἀπὸ τοῦ¹⁶ Τογατζῆ ἀσπρα καὶ τοῦ ἔχω μολογία μὲ τὸ χέρι μου καὶ ἔχω¹⁷ τον
ξωφλημένο καὶ διὰ τὴ Βενετίαν καὶ ἔναι ή μο¹⁸ λογία χαστήρα ὅπου εὑρεθῇ, ἔναι
ξωφλημένη· καὶ γράφω¹⁹ μὲ τὸ θεόντα καὶ μὲ τὴ ψυχή μου, καὶ ἀν^(ān) μοῦ ἔκαμε
{κα²⁰ με} κανεὶς κακό^(el) ναι συχωρεμένος. Παπᾶ Νικόλαος Σέρβος ἔχο^(v) τας
τὸν, τὰς φρένας μου ἔγραψα μὲ τὴ ψυχή²² μου καὶ νάχη μεγάλοι μικροί, πέτρες,
ξύλα δλα^(la) νάχου τὴν εὐ²³ χή μου καὶ ἄσ μὲ συχωροῦ καὶ θεός *συχωρέ* ση τους.

7. Ἀντί θηλυκὰ

XXXVI

Πώλησις τῆς 16 Ιανουαρίου 1762. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. ‘Ολόκληρον τὸ ἔγγραφον
εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ γραφέως, ἐκτὸς τῶν 20 22 στίχων. Ἐπὶ φύλλου
χάρτου διαστάσεων 0,154 × 0,106.

1762, Γεναρίου 16.

¹² † Τὴ σήμερον ἡμέρα δίδομε ἔ³ μεῖς οἵ δύο ἀδελφοὶ οἱ Ταμπουρέ⁴ οι, Ἀνα-
γνώστης καὶ Νικολάκης, ⁵ τοῦ ξαδέλφου μας τοῦ Παναγιώτη τοῦ Κατζηρέα, ἀπάρω
γι⁷ τὶς πέτρ^(ρ) ες, ὅπου ἔχομε εἰς {σ} τὶς Κάλυβες τοῦ πύρ^(ρ) γου μας καὶ τὶς ἐπον⁹-
λοῦμε τὰ τὶς ἐπάρη, ὅσες καὶ ἄν ε¹⁰ ὑρίσκονται τοῦ γύρου τοῦ σπιτ¹¹ οῦ μας, ὅξω
ἀπὸ τὰ θεμέλια¹² τὰ μὴ τὰ ἐβγάλη· καὶ τοῦ τὶς που¹³ λοῦμε γιὰ γρόσια - 4 - ἦ¹⁴ τοι^(τοι)
τέσσερα καὶ μισό· καὶ δγοιος ἔ¹⁵ βγεῖ τὰ τὸν ἀττείνη τὰ ἔχω¹⁶ με ἐμεῖς τὰ τὸ κεφα-
λιώνωμε¹⁷ καὶ εἰς {σ} ἀπίστη τοῦ ἐδώσαμε¹⁸ τὸ γράμμα μας εἰς {σ} τὰ χέρια¹⁹ τον
γιὰ κάθε φανέρωσι.

²⁰ εξαρχος νικολειζακις κε²¹ μοντουλεας ημιαστε παρον κε²² μαρτιρουμε
ος ανοθε.

²³ αναγνοστη κε νικολακης ελα²⁴ βαμε κε εγραφαμε.

XXXVII

Πώλησις τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1771. Τὸ ἔγγραφον εἶναι τονισμένον μερικῶς καὶ πλημμελῶς.
Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων 0,220 × 0,188

1771, Σεπτεμβρίου 14.

²⁴ Ομολογῶ ἔγὼ δὲ Παναγιώτης Μπετζινέας Κατζημπε³ άκης, πὼς μοῦ ἐφάνη
καλὸ καὶ μὲ καλή μου γνώμη καὶ πουλῶ τὸ⁴ αὐλάκι μου εἰς τὰ Τζερονίσοβα στὸν
Σερβέηκον⁵ στὸ δικό του κοντά, πουλησία καθολική· τὸ αὐτὸν αὐλάκι⁶ τοῦ
πουλοῦμε τοῦ Παναγιώτη Κατζηρέα γιὰ γρόσια 8, ἥγουν⁷ δκτώ, τὰ εἴναι κύριος
νοικοκύρις καὶ ἔγὼ ξένος καὶ ἀπόξενος· καὶ⁸ δγοιος ἐβγεῖ καὶ τὸν ἀττείνει τὰ ἔχω

